

че хората около насъ умиратъ. Значи, ние говоримъ за безсмъртието на сжщества, които живѣятъ извънъ времето и пространството. Ние говоримъ и за свършенъ моралъ, но той още не е проявенъ на земята. Той е достояние на възвишенитъ сжщества. Тъй щото, свободата, безсмъртието, моралътъ сж идеали, къмъ които човѣшката душа се стреми. Ще дойде день, когато човѣкъ ще постигне идеалитъ на своята душа. Какви идеи подържатъ ученитъ, това не трѣбва да ви смуцава. Вслушвайте се въ копнежитъ на своята душа. Ако се спирате върху това, кой какво подържалъ, дохождате до Калвина, който казвалъ, че всичко въ живота е предопредѣлено, т. е. че човѣкъ нѣма свободна воля. Правъ ли е Калвинъ? Той се основавалъ на думитъ на Павла, който казва, че едни сждове сж направени за почестъ, а други — за безчестие. Обаче, Цвингли се противопоставилъ на Калвина. Той подържалъ мисълта, че човѣкъ има свободна воля.

Представете си, че нѣкой човѣкъ живѣе въ кофа, въ която събиратъ нечиста вода. Той намира нѣщо за ядене въ кофата и остава въ нея. Като се напълни кофата, слугинята излива водата вънъ, измива кофата и я внася въ кжщи, дето отново я пълни съ нечиста вода. Като остане вънъ, човѣкъ се чуди, какво иска слугинята отъ него, че го изхвърля така безмилостно. Той тръгва следъ нея, намира сжщата кофа и влиза вжтре да си хапне нѣщо. На сутринята слугинята пакъ излива во-